

Parochienieuwsbrief

Nr125

Onze-Lieve-Vrouw Herent

mei
2020

Als je niets doet,
weet je zeker dat
het nooit wat
wordt.

WOORDJE VAN DE PLOEG

Beste mensen,

Voor de derde maal in deze Corona-periode komen we digitaal tot bij jullie via een nieuwsbrief. Om de afstandelijkheid, die zo tegen onze natuur ingaat, gedeeltelijk te overbruggen, willen we dit kanaal benutten om goed nieuws en inspiratieve teksten, bovendien versierd met lokale muzikale tonen, tot in jullie huiskamers te brengen.

Helaas kan het voorlopig nog niet op een andere manier, maar we leven op hoop.

Een van de grondgedachten in onze christelijke cultuur is dat het goede altijd de bovenhand haalt. Laten we daarvan uitgaan en deze hoop koesteren.

De dag waarop we opnieuw samen zullen kunnen vieren zal eens zo vreugdevol zijn!

Op dit moment weten we nog niet wanneer en op welke manier dit zal zijn, maar we komen bij jullie terug van zodra hier meer duidelijkheid over bestaat.

Intussen is het overleg wel aan de gang en volgen we de laatste berichtgevingen op de voet. Het allerbeste voor ieder van jullie en alvast veel leesgenot!

Een warme groet vanwege de parochieploeg

De ploeg vergaderde ondertussen enkele keren via een zoom-sessie.

Hiernaast laten we je meekijken op het scherm.

Als je op onderstaande link klikt en daarna je ogen dicht doet, dan waan je je even terug in onze kerk.

Met dank aan Lisbeth en Mieke

<https://drive.google.com/drive/folders/1ySvov25mgl6ERCHIBIbh434KJF0ObduK?usp=sharing>

PINKSTEREN

Pinksteren 2020

Eergisteren, de dag voor de sabbat, is Jezus gekruisigd, gestorven en begraven.

Vandaag, de dag na de sabbat, 'pinkstert' het al.

Voor Johannes is het de hoogste tijd, om mee met de allereerste (Jezus)leerlingen, in een nieuwe werkelijkheid te stappen.

Evangelie: Johannes 20, 19-23

In de avond van de eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats van de leerlingen gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: 'Vrede zij u.' Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: 'Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend ik u.' Na deze woorden blies Hij over hen en zei: 'Ontvang de Heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven, en als gij ze niet vergeeft, dan zijn ze niet vergeven.'

Bij het evangelie van Johannes 20, 19-23

Echt bang zijn... zo bang dat de deur naar de buitenwereld, achter je, in het slot, dichtvalt...

Geen beweging meer. En ook geen woord. Alsof alles definitief voorbij is. En de laatste dag van (je) leven aangebroken.

En toch... is het niet de laatste, maar wel 'de eerste dag', 'van de (nieuwe) week'... schrijft Johannes.

Wie een beetje vertrouwd is met de oude verhalen, uit de heilige boeken, herkent die woorden. Het zijn de woorden van het begin. Toen God de hemel en de aarde maakte. Voor de mens. Voor elke mens, ook, en misschien vooral, voor diegene, die in het diepste duister, tastend zoekt naar een beetje licht.

Zoals die kleine leerlingen. In een veel te groot Jeruzalem. Want wie zijn zij, zonder hun allerbeste vriend?

In een moment van crisis, ook als die wereldwijd is, is het goed om stil te vallen, om je even terug te trekken, in je eigen huis. Als kans, om even terug te kijken, naar hoe het ooit allemaal begon. Het is misschien de noodzakelijke stap, om nadien weer op weg te kunnen gaan. Opnieuw dichtbij, en verbonden met de bron, van waaruit wij allemaal, telkens weer mogen leven.

Johannes schrijft voor mensen die al veel weten, ook over die eerste dag, en over hoe het allemaal begon, maar die er niet echt bij waren. Voor mensen als wij, die Jezus niet persoonlijk gekend hebben.

Op zijn, heel eigen manier, wil Johannes, als laatste van de vier evangelisten, al die mensen, en dus ook ons, helpen, begrijpen...

... hoe onvoorstelbaar die God van alle Leven is...

... en hoe die, op een nooit eerder geziene manier, toch zichtbaar is kunnen worden... in Jezus...

... en ook, hoe die tot op vandaag, zelfs hier en nu, in deze tijd, nog altijd, graag, aanwezig wil komen, midden onder ons...

... als de Enige, Levende, Liefde, die is: 'Ik zal er zijn voor jou'...

PINKSTEREN

Daarvan wil Johannes getuigen. Als een briesje wil hij de originele vlam, van onder de stoffige teksten, helpen aanwakkeren.

Hoe mooi zou het zijn, mocht die sluimerende vlam hoog oplaaien, en mensen opnieuw kunnen voeden door de Geest van de Liefste Levende, die zacht is, en moedig, vurig, en gedreven om het goede te doen, en die zoveel vreugde geeft...

Want het is niet omdat je Jezus niet meer kan aanraken, dat je Zijn 'Vrede zij u', niet meer kan horen... of dat je Zijn Liefde, die ver-geeft, niet meer kan zien... gebeuren...

'Vrede zij u'

*Hier en nu
ben Ik
bij jou*

Hoe moedeloos, gebroken en verloren je ook bent
Hoe bang je jezelf ook hebt opgesloten
in je pijn, in je verdriet,
en in al wat er is fout gelopen

*Hier en nu
ben Ik
bij jou*

Om jou te zeggen
dat dit niet het einde is
en ware goedheid onverwoestbaar

'Vrede zij u'

*Hier en nu
ben Ik
bij jou*

Om jou te vragen
of jij met Mij, of Ik met jou kan gaan
Of Ik door jou mag gebeuren
Of Ik er in je spreken en in je doen mag zijn
iets meer zichtbaar mag worden
In duizend, duizend dingen
van vergeving

*Hier en nu
ben Ik
bij jou*

Om jou uit te nodigen
iets nieuws te beginnen
Om in een woeste, donkere, lege en schijnbaar
reddeloze wereld
Mijn **'Vrede zij u'** mee uit te dragen
Om in de kracht van de Geest
van de Allerliefste
blijvend goed te doen
niet meer, niet minder
zacht, moedig, vurig en gedreven
levend
als nooit tevoren
ademend
als nieuw
zoals oorspronkelijk bedoeld
net als op de eerste dag
Dit is die dag
voor jou, voor Mij
van diepe vreugde
voor ons allebei...

Amen.

DE PAROCHIE EN DE KRAAL SCHRIJVEN SAMEN EEN MOOI VERHAAL

Draai of keer het zoals je wil, maar naast de onaangename quarentaine- en lockdownmaatregelen die we in deze Coronatijd doormaken bestaat er ook heel veel solidariteit onder elkaar en worden er heel creatieve oplossingen gevonden.

Zo ontstond er met de heropstart van het 1ste, 2de en 6de leerjaar in de Kraal een nog nauwere samenwerking met de school dan deze die we al hebben.

Omdat de lessen in de Kraal op vrijdag 15 mei zijn herstart, waren omwille van de veiligheidsmaatregelen ouders niet langer toegelaten in de schoolgebouwen. Dat vormde een probleem voor het ophalen van de bundels voor het thuiswerk van de leerlingen van 3, 4 en 5. Maar in deze tijden wordt er meer dan ooit creatief samengewerkt.

De bundels kunnen voortaan worden opgehaald in onze kerk.

Er werd een heus circulatieplan uitgewerkt.

De groene pijlen op de grond toonden de looprichting aan zodat niemand in elkaars vaarwater komt.

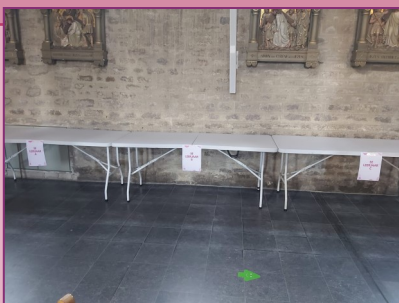

We gingen tijdens één van de verdeelmomenten de sfeer even opsnuiven.

Er heerste een gezellige, serene drukte.

We keken en zagen dat het goed was.

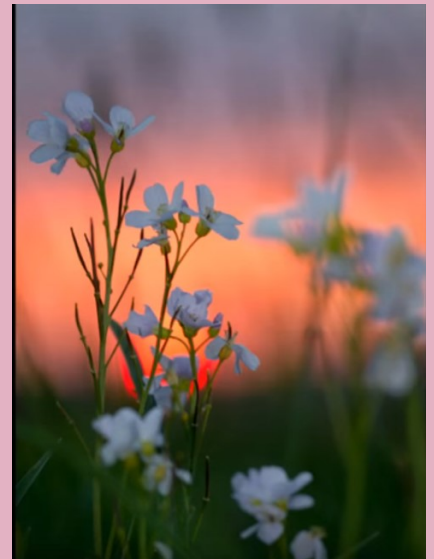
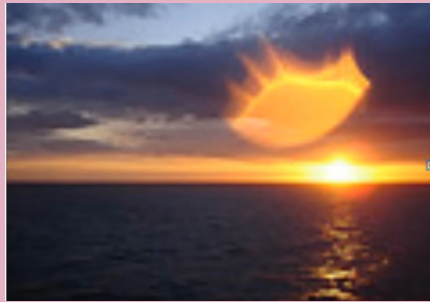
Weeral een mooi verhaal van de parochie en de Kraal.

PINKSTERMUZIEK VOOR JONG EN MINDER JONG

Elly en Rikkert: Vuur uit de hemel

<https://www.youtube.com/watch?v=3WNNHMOX3NQ>

Wat is het Pinksterfeest?

Wat is het Pinksterfeest (kinderversie op muziek)

https://www.youtube.com/watch?v=mFaLj7x_diU

Wat vieren wij nu eigenlijk?

Pinksteren

Een handvol bange mensen wordt aaneengesmeed tot Kerk,
een jonge Kerk met nieuwe ideeën in een oud geworden mediterrane cultuur.

Speels en beweeglijk vlamt de Kerk op in alle grote havensteden
van het middellandse zeebekken.

Een nieuwe tijd is geboren.
Terugvallen in de oude plooi is niet meer mogelijk.

'Vuur ben Ik komen brengen' zei Jezus de Messias '
en wat verlang Ik anders dan dat het zou branden.'

God speelt met vuur tot in de harten van de mensen.

Telkens opnieuw kijken mensen elkaar in de ogen en lachen,
blij verrast om iets dat zij ook niet verstaan.

Mensen warmen zich aan elkaar, leven voor elkaar, versmelten met elkaar :
een vuurwerk van geest en lichaam
waarbij de één noch de ander ooit nog wordt zoals voorheen.

De pinkstervlam van God is een speels en beweeglijk ding dat nooit loslaat.

Het beweegt tot liefhebben, ook als het pijn doet, zet een mens aan tot vergeving,
tot een telkens nieuw begin.

God legt zijn eigen vlam in ons hart.

Zijn aanwezigheid is als een kriebel in ons binnenste om 'ja' te zeggen,
om lief te hebben,
om met Hem te versmelten tot één bestaan.

naar Manu Verhulst

